

5.2.pielikums

Floras un veģetācijas pētījumu vēsture

Līdz rezervāta nodibināšanai Teiču purvā un apkārtnē ekspedīcijās floru un veģetāciju pētījuši M.Galieniece (Liniņa) (no 1923.g.), K.Starcs (no 1937.g.), A.Rasiņš (no 1954.g.), L.Tabaka, K.Birkmane, (no 1955.g.), Z.Eglīte (no 1965.g.), G.Ābele (no 1970.g.), A.Āboliņa (no 1972.g.), A.Piterāns (no 1974.g.) J.Strazdiņš, I.Fatare, V.Baroniņa un citi. Par Teiču purva veģetāciju pirmās ziņas publicējusi M.Galieniece 1935.gadā.

1982.gadā tika dibināts Teiču rezervāts, un šajā teritorijā pirmo floras inventarizāciju 1983.gadā veica LVU Bioloģijas fakultātes studentes I.Miķelsone un I.Tropa. No 1983. līdz 1986.gadam purvu un ezeru apkārtni apsekoja un floras sarakstus papildināja Teiču valsts rezervāta zinātniskā līdzstrādniece G.Bergmane. Sugu saraksti apkopotī Teiču valsts rezervāta zinātniskā darba pārskatos. 1986.-1989.gadā floru inventarizēja Slīteres valsts rezervāta zinātniskā līdzstrādniece I.Rēriha, sagatavojot Teiču rezervāta vaskulāro augu sugu sarakstu, kurā pavisam ir 646 sugas (Rēriha, Bambe, 1990).

1987.gadā veģetāciju Teiču purva un meža saskares joslā sāka pētīt Latvijas zinātniski-pētnieciskā Mežsaimniecības problēmu institūta Mežkopības un meža meliorācijas laboratorija (B.Bambe, A.Āboliņa, P.Zālītis). 1987.-1996.gadā veikta rezervāta sēklaugu, paparžaugu un sūnu floras kartēšana 500x500m kvadrātos, izveidojot 800 sugu izplatības kartotēku.

Teiču rezervātā 1987.gadā tika ierīkoti pastāvīgie parauglaukumi veģetācijas struktūras un dinamikas pētījumiem. (Bambe, 1987, 1989, 1991). Meža un purva pārejas zonas fitocenožu attiecību pētījums ir B.Bambes bioloģijas zinātņu doktora darba tēma (1994). Lai pētītu purva veģetācijas dinamiku, 1990. un 1995.gadā tika aprakstīti 6 pastāvīgie parauglaukumi. 1997.gada oktobrī Teiču rezervātā notika seminārs par purvu veģetācijas klasifikāciju, kartēšanu un aizsardzību. Seminārā prezentētie pētījumi publicēti speciālā rakstu krājumā (Bambe, 1998).

Veģetācijas izpēte Teiču purvam piegulošajos mežos sāka 1998.gadā. Aprakstīti priežu meži slapjās kūdras augsnēs un sausās minerālaugsnēs, egļu-lapkoku meži minerālaugsnēs (Kreile, 2000, 2001, 2004).

1999.gadā sāka Teiču rezervāta zālāju veģetācijas izpēte ar mērķi pamatot apsaimniekošanas pasākumu nepieciešamību (Kreile u.c., 2001). Pētījumi turpināti 2000.-2001.gadā, izdalīti 6 galvenie zālāju tipi - grīšļu pļavas, ciņusmilgas pļavas, pļavas lapsastes pļavas, smiltāju ciskas pļavas, smaržzāles-parastās smilgas pļavas, atmatas. 2001.gadā uzsākts zālāju veģetācijas monitorings. Pļavu pētījumu rezultāti izmantoti LIFE projektā paredzēto pasākumu realizēšanai.

2004.gadā uzsākta Teiču purva mikroainavu (mikroreljefa un veģetācijas) kartēšana, kuras metodika balstīta uz Latvijas Ģeoloģijas dienesta sagatavoto mikroainavu karti (Lācis, Kalniņa 1998, Namatēva 2004).

Regulāri notiek aizsargājamo augu sugu atradņu kontrole un vajadzības gadījumā tiek plānoti aizsardzības pasākumi.

5.3.pielikums

Bezmugurkaulnieku faunas pētījumu vēsture

Līdz Teiču rezervāta nodibināšanai Teiču purvā un tam piegulošajās teritorijās entomoloģiskajiem pētījumiem bijis epizodisks un gadījuma raksturs. Lai gan organizētas vairākas ekspedīcijas Austrumlatvijas kukaiņu faunas izpētei, daļēji ietverot arī Teiču purvu, tā ezerus un puvam piegulošos biotopus, Teiču teritorijā pieminētais sugu skaits publikācijās ir neliels. Ir atsevišķi lapgraužu vākumi 1954.- 64.gados (Pūtele, 1960; Pūtele, 1965; Pūtele, 1968; Šmits, 1962); daži ūdensblakšu un laupītājmušu sugu konstatējumi 1960.g. (Spuris, 1962; Spuris, 1973). Pamatīgāki ir Teiču purva ezeru litorālās zonas kolembolu faunas un ezeru spāru, maksteņu pētījumi 1957.- 65.gados (Grīnbergs, 1991; Spuris, 1963; Spuris, 1964; Spuris, 1967). Atsevišķās publikācijās pieminēti dažu tauriņu sugu vākumi 70.- 80. gados, kas veikti Teiču purvā un tam blakus atrodošos biotopos (Šulcs, Šulcs, 1978; Šulcs, Šulcs, 1981; Savenkovs, 1984), zirnekļu vākumi 1979.- 80.gados (Šternbergs, 1985; Šternbergs, 1990), pangodiņu vākumi 1973.- 75.gados (Spuņģis, 1977) un 1972.- 77.gadu antofilo vaboļu vākumi (Rūtenberga, 1980).

Līdz ar Teiču rezervāta nodibināšanos radās iespēja un objektīva vajadzība sākt regulārus bezmugurkaulnieku, to skaitā - entomofaunas pētījumus un kukaiņu sugu uzskaites Teiču purvā un pārējos rezervāta biotopos. No 1985. līdz 1989. gadam likti pamati Teiču rezervāta lieltauriņu (*Macrolepidoptera*) monitoringam (Akmentiņš, 1991; Savenkovs, 1991); 1987.- 91.gados sākts purva zemesdzīvnieku entomofaunas (pārsvarā *Diptera -Nematocera & Brachycera*) monitorings, kuru iecerēts atkārtot ik pēc 10 gadiem (Spuņģis, Zilspārne, Karpa, atsk. - 1991.,92.,93.; Savenkovs, 1990; Karps, 1995). Notikuši arī bišu faunas pētījumi 1988.gadā (Poikāns, 1990.). 1991.-1993.g. veikti sīktauriņu (*Microlepidoptera*) pētījumi un sugu uzskaites rezervātā (Savenkovs, 1994); zinātniskās publikācijās pieminēti daži vaboļu vākumi Teiču purvā (Barševskis, Savenkovs, 1992, 2001; Barševskis, 1993, 1997, 1998; Teļnovs, 1996) un jātnieciņu vākumi Teiču rezervātā (Piterāns, 1996). Publikācijās pieminēti arī atsevišķi retu tauriņu sugu novērojumi rezervātā (Šulcs A., Šulcs I., 1987; Šulcs I., 1992).

Teiču ūdenstilpju bezmugurkaulnieku faunas izpēte sākusies ar Sildu ezera zooplanktona un zivju parazītu faunas pētījumiem no 1986. līdz 1988. gadam (Vismanis, Volkova, Eglīte, 1988), šos bezmugurkaulnieku pētījumus Teiču ūdenstilpēs turpinājusi un izvērsusi Bioloģijas institūta Hidrobioloģijas laboratorija (līgumdarbi - Cimdiņš, Andrušaitis, Druvietis, 1989, 1996, 1997; Druvietis, Sprinģe, Urtāne, 1998); pastāv vairāku gadu purva ūdenstilpju zoobentosa pētījumi (Čeiko, 1993). Iesniegts 5.-12. sept. 1993. gada ekspedīcijas laikā purvā konstatēto spāru un adefāgo ūdensvaboļu sugu saraksts, kuru izstrādājuši Kopenhāgenas Universitātes Zooloģijas muzeja zinātnieki no Dānijas (Holmens, 1993); veikti papildus pētījumi informācijas papildināšanai par rezervāta spāru un sienāžu faunu (J.&H. Matthes, in print).

Bez tam veikti priedes dendrofāgo kukaiņu pētījumi purvā (Ozols, Bičevskis, 1987); zirnekļu faunas 91.-93.g. pētījumi (Šternbergs, 1993; Šternbergs, 1994).

Pastāv ikgadējs (no 1985.g) rezervāta lieltauriņu monitorings (Akmentiņš, 1985-2004 – atsk.) un mežu sanitārā stāvokļa divu gadu pētījumi (Akmentiņš, 1996; 1997-atsk.). Izstrādāta Brēma institūta (Vācija) kompleksā projekta daļa - Teiču purva zemesdzīvnieku entomofaunas sugu sastāvs un tā kvantitatīvie rādītāji (Mossakowski, Frambs, Lakomy, 2003).

Entomologi, kuri veikuši pētījumus Teiču rezervātā sastādījuši un iesnieguši šajā teritorijā konstatēto kukaiņu un zirnekļu sugu sarakstu, kurš pagaidām vēl nav publicēts: divspārņi */Diptera/* (Spuņģis, Zilspārne, Karpa, 1994); jātnieciņi */Ichneumonidae/* (Piterāns, 1997); vaboles */Coleoptera/* (Barševskis, Savičs, Cinišis, 1996); sīktauriņi */Microlepidoptera/* (Savenkovs, 1997); lieltauriņi */Macrolepidoptera/* (Akmentiņš, 1998); zirnekļi */Aranei/* (Šternbergs, 1994).

Teiču bezmugurkaulnieku fauna pieminēta populārzinātniskā literatūrā (Eglītis, 1987; Sokolovs, Siroječkovskis red., 1989; Vimba, 1998; Akmentiņš, 1998), izdots buklets par Krustkalnu un Teiču rezervātu tauriņiem.

5.4.pielikums

Ornitofaunas izpētes vēsture

Salīdzinoši ar citām putniem nozīmīgākajām teritorijām Latvijā (piemēram, Engures ezers, Ķemeru tīrelis), Teiču purvs nevar lepoties ar ilgstošu ornitofaunas izpētes vēsturi. Līdzšinējie pētījumi detalizēti aprakstīti citur (Avotiņš 2005).

Vecākās zināmās ziņas par Teiču purva putniem attiecas uz 1930.gadu (Vilks 1936; 1943), kad vienā ekspedīcijā ticis apmeklēts Vaboles ezers un purva centrālā daļa. Publikācijās atzīmēts tikai purva tilbīšu lielais skaits Vaboles ezera krastos un pieminēts, ka dzeltenais tārtiņš purvā ligzdo lielā skaitā.

Nākošās ziņas attiecas uz 1950. gadiem (Тауриньш 1961; npublicēti E. Tauriņa lauku pieraksti). Izpētes ekspedīcijas notikušas 1953.gada 17.-18. jūnijā (E. Tauriņš, G. Lejiņš) un 1954.gada 6.-7. jūnijā (E. Tauriņš ar igauņu ornitologu, t. sk. E. Kumari, līdzdalību). Apmeklēti Vertēža, Tolkājas, Lisiņas, Murmastienes un Liepsalas ezeru apkārtnē, kā arī purva centrālā daļa. Konstatētas sekojošas sugas: melnkakla gārgale (2 pāri, t. sk. ligzda ar olu Liepsalas ezerā), krīklis, meža pīle, purva piekūns, lielais piekūns, baltirbe, rubenis, mednis, dzērve, kuitala, dzeltenais tārtiņš (reģistrēti 15 pāri – tā laika lielākā atradne Latvijā), purva tilbīte, lielā čakste, lukstu čakstīte, ezeru ļauķis (Lisiņas ezerā). Kā iespējami novērots minēts arī lietuvainis (vēlāk pieminēts, ka esot atsācis ligzdot 1950. gadu beigās).

Ar 60. gadu beigām novērojumus purvā uzsācis Atašienē dzīvojošais putnu entuziasts J. Stalidzāns, intensīvāk ziņas iegūstot 70. gadu beigās un 80. gadu sākumā. Vairums informācijas apkopota npublicētā manuskriptā (Сталидзанс 1985), kurā dots ornitofaunas novērtējums pa sugām. Arī Latvijas ornitoloģijas biedrības fondos saglabājušies ne mazums J. Stalidzāna Teiču purvā atrastu ligzdu aprakstu. J. Stalidzāna novērojumi kalpoja par ierosmi vairākām citām ornitologu ekspedīcijām.

14.05.1974 purvu apmeklēja J. Lipsbergs un J. Stalidzāns (Lipsbergs, Stalidzāns, Krams 1981). 3.07.1977 ekskursiju Teiču purvā veica J. Vīksne un J. Stalidzāns, apmeklējot arī Vaboles ezera kaiju koloniju (maršruts Stutka-Vaboles ezers-Stutka). 1980.gadā (datums nezināms) ekspedīcijā piedalījās J. Baumanis, J. Priednieks, A. Liepa. 11.-14.05.1981 tika organizēta plaša ekspedīcija, kuras dalībnieki (J. Lipsbergs, J. Kazubiernis, M. Janaus, A. Petriņš, J. Priednieks, A. Strazds) sadalījās trijās grupās un apsekoja lielāko purva daļu (oriģinālā pieejams gan tikai vienas grupas novērojumu apraksts, ko sniedza A. Petriņš). 7.-9.05.1982 purvā ekskursiju veica J. Stalidzāns un U. Bergmanis. Šo ekskursiju rezultāti pieminēti daudzās publikācijās (Strazds 1986; Eglītis 1986a; 1987; Priednieks, Strazds u.c. 1989; Bergmanis, Avotiņš, 1990; Виксне 1983; Липсберг 1982; 1982b; 1989).

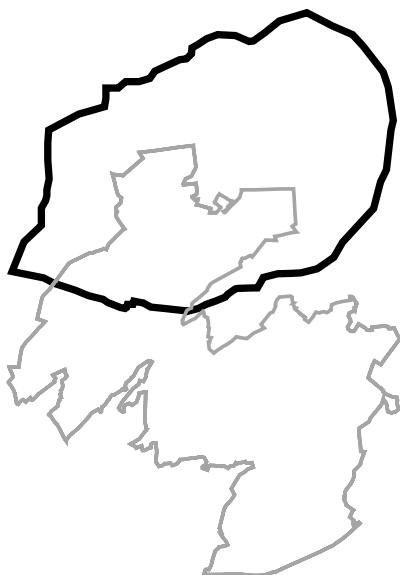
Kopš rezervāta dibināšanas ornitoloģiskie novērojumi notiek regulāri. 1982. gada ziemā uzstādītas pirmās mākslīgās ligzdas ērgļiem (Bergmanis 2000; zināms, ka ekspedīcijā piedalījās arī A. Bērziņš). 1983. gadā (epizodiski no 1. maija, bet pamatā 3.07.-15.08.) rezervāta lielāko daļu apsekoja U. Bergmanis un J. Rubenis, vācot materiālus kursa darbam (Bergmanis, Rubenis 1983; Bergmanis 1983).

No 1983. līdz 1986. gadam novērojumus rezervātā veica A. Eglītis (nereti kopā ar G. Pandaru). Īpaša vērība veltīta purvā ligzdojošiem retajiem putniem, taču atrodamas arī ziņas par caurceļojošiem putniem (īpaši zosīm, dzērvēm), veikta rubeņu uzskaitē riastos. Ziņas atrodamas atskaitēs par pētījumu darbu (Eglītis 1984; 1985; 1986b), kā arī LVU diplomdarbā (Eglītis 1986a) un publikācijās (Eglītis 1987; populārzinātniskos darbos Eglītis 1987b; Эглитис 1989). 1980. gadu pirmajā pusē dienas plēsīgo putnu izpēti rezervātā un tā apkārtnē, veicot uzskaiti parauglaukumā (1.attēls.), uzsāka U. Bergmanis. Iegūtie materiāli apkopoti atskaitēs par pētījumu darbu rezervātā un publikācijās (Petriņš, Bergmanis 1986; Bergmanis, Avotiņš 1990; Bergmanis u.c. 1990; Bergmanis, Petriņš, Ķemlers 1993; Bergmanis 1996a). Veikta arī caurceļojošo dzērvju rudens uzskaitē Teiču apkārtnē (Липсберг, Бергманис 1987), kas ļāva

uzskatīt rezervātu par lielāko šīs putnu sugas rudens koncentrācijas vietu Latvijā. Veiktas dažas nakts plēsīgo putnu uzskaites maršrutā (Bergmanis 1984).

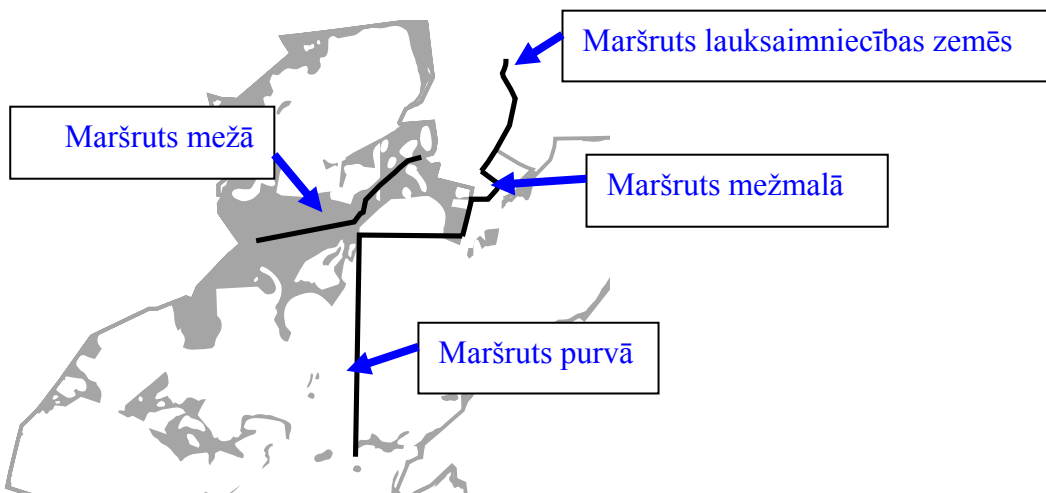
90. gados, turpinot dienas plēsīgo putnu uzskaiti, U. Bergmanis īpašu uzmanību pievērta vienai retai un apdraudētai sugai - mazam ērglim. Šīs sugas pētījumi ietvēra ne tikai detālas uzskaites parauglaukumā un ligzdošanas bioloģijas izpēti, bet arī migrāciju pētījumus ar satelīttelemetrijas palīdzību, barošanās ekoloģijas un uzvedības pētījumus ar lokālās telemetrijas palīdzību (Bergmanis 1996b; 1999; 2004; Bergmanis, Drobelis, Karaska 1997; Bergmanis, Petriņš, Strazds 1990; Bergmanis, Petriņš, Strazds 2001; Strazds, Bergmanis, Petriņš 1997; Sheller et al 2001; Meyburg et al 2004 u.c.).

1. attēls Dienas plēsīgo putnu uzskaites parauglaukums (novērojumi 1985.-2001. gados).

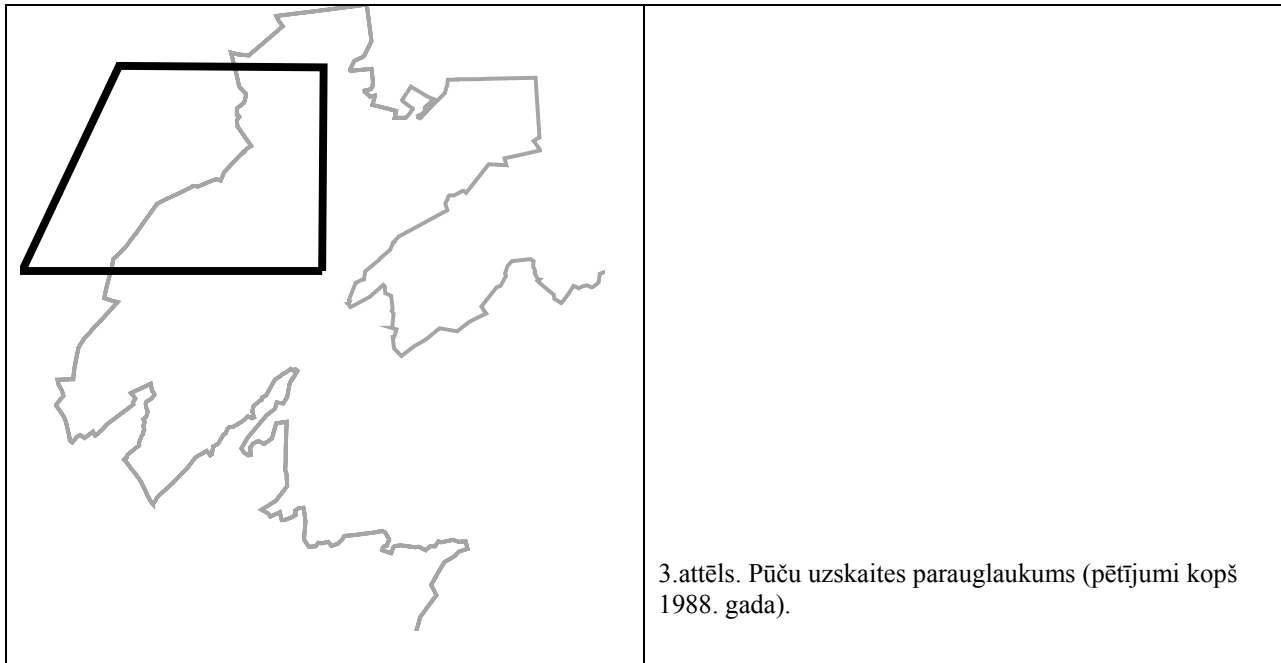
1990.gadā publicēts rezervāta ornitofaunas apraksts (Bergmanis, Avotiņš 1990). 1988. gadā uzsākta ligzdojošo purva putnu uzskaitē visā rezervāta teritorijā, kas turpinājās arī 1990. un 2000. gados (A. Avotiņš). Rezultāti gan par purva putniem kopumā, gan par atsevišķām sugām pieejami rezervāta atskaitēs par pētījumu darbu un vairākās publikācijās (Avotiņš 1991; 2002; 1996; Avotins 1993; 1999; Vāveriņš, Avotiņš 1993; 1996;).

1991. gadā putnu blīvuma novērtējumu pēc somu līniju-transektu metodes (Jarvinen et al 1991) dažādos biotopos veica J. Baumanis (1991; maršruti parādīti 2.attēlā). Sākot ar 1995. gadu, purva maršrutā šīs uzskaites atjaunotas (A. Avotiņš), izmantojot identisku metodi. Rezultāti pieejami atskaitēs par pētījumu darbu rezervātā un daļa arī publicēti (Avotiņš 2005).

2.attēls. Uzskaišu maršrutu pēc somu līniju- transektu metodes izvietojums 1991. gadā (purva maršrutā arī 1995.-2005. gados).

1988. gadā uzsākta nakts plēsīgo putnu uzskaitē parauglaukumā, kas ietver rezervāta ziemeļu galu un blakusesošās teritorijas (A. Avotiņš, 3.attēls). Īpaša vērība pievērsta meža pūces ligzdošanas bioloģijas un ekoloģijas izpētei. Rezultāti atrodami publikācijās (Avotins, Kemlers 1993; Avotins 1996; 1999b; 2000; Avotins et al 1999).

G. Vāveriņš no 1991. līdz 1994. gadam veica riestojošo rubeņu un medņu uzskaiti purva ziemeļdaļā, bet 1991.-1992. gadā arī uzskaites maršrutos pēcligzdošanas periodā pēc trijstūru metodes (Linden et al 1989). Ziņas atrodamas atskaitēs par pētījumu darbu (Vāveriņš 1992; 1993a; 1993 b; 1995). No 1991. līdz 1998. gadam G. Vāveriņš veica rudenī caurceļojošo dzērvju un zosu uzskaiti to koncentrēšanās vietās uz laukiem rezervāta apkārtnē (Vāveriņš 1992; 1993a; 1993b; 1995; 1995b; 1997; Vāveriņš, Avotiņš 1993; 1996 un npublicētas ziņas). Caurceļojošo dzērvju un zosu uzskaites atsāktas 2000. gadā (A. Avotiņš, atskaites par pētījumu darbu rezervātā). Turpmāk tās veiktas, uzskaitot no nakšņošanas vietām izlidojošos (vai vakarā – ielidojošos) putnus, vairākiem novērotājiem vienlaicīgi atrodoties visapkārt jau iepriekš noskaidrotajām vietām (Anonīms 2003).

2000. gados rezervātā turpinātas dažas jau iesāktās putnu pētījumu programmas (purva putnu uzskaitē visā teritorijā un uzskaitē 5,7 km garā maršrutā pēc transektu metodes; mazā ērgļa uzskaitē un pētījumi parauglaukumā, nakts plēsīgo putnu uzskaites parauglaukumā; caurceļojošo dzērvju un zosu skaita novērtējums), kā arī uzsāktas vairākas jaunas. Kā apjomīgākais jāmin ligzdojošo putnu atlants rezervāta teritorijā 2000.-2003. gadā (Avotiņš 2005).

5.5.pielikums

Zīdītājdzīvnieku pētījumu vēsture

Pirmie zīdītājdzīvnieku faunas pētījumi Teiču dabas rezervāta teritorijā uzsākti 1983.gadā, kad darbu šeit uzsāka zinātniskais līdzstrādnieks, vēlāk mamalogs, J. Rubenis. Savā diplomdarbā (1988) J. Rubenis sniedzis visaptverošu informāciju par rezervāta sastopamo zīdītājdzīvnieku faunu.

Visvairāk pētītā zīdītājdzīvnieku kārta rezervāta teritorijā ir pārnadži. Pirmie sistemātiskie pētījumi uzsākti 1986.gadā, kas vairāk bija saistīti ar dzīvnieku skaita novērtēšanu teritorijā. Rezervāta pastāvēšanas laikā izmēģinātas dažādas uzskaites metodes - daļa no tām ir pārtrauktas pavisam, daļa īslaicīgi, bet nav neviena pētījuma, pie kura būtu strādāts nepārtraukti ilgāku laika posmu. Veikta saimnieciski pieļaujamā pārnadžu skaita novērtēšana rezervāta teritorijā (Rubenis 1988, Dambenijs 1992a), pētīta pārnadžu ietekme uz mežaudzēm, novērtējot koku mizas bojājumus meža nogabalos (Rubenis 1990) un pastāvīgos koku mizas postījumu parauglaukumos (Dambenijs 1992b). Par pārnadžu – aļņu un meža cūku populāciju dinamiku un saistībā ar medību ietekmi sagatavota publikācija (Dambenijs, Bergmanis 1996).

1991. gadā uzsākta kompleksā zīdītājdzīvnieku uzskaitē ziemas pēdu maršrutos (Dambenijs 1992) un turpināta līdz 1996. gadam. Vēlāk, 2001. gadā, pētījums atkal atsākts (Pupila 2001).

Kopš 1990. gada visā rezervāta teritorijā pēc nestandartizētas metodes tiek uzskaitīti medījamie dzīvnieki, kā arī, nomedītajiem dzīvniekiem veikti biometriskie mērījumi.

Pamats sīko zīdītājdzīvnieku uzskaitē likts 1987.gadā, U. Bergmaņa un J. Rubeņa vadībā. Pētījumu uzsāka ar mērķi noteikt gan sīko zīdītājdzīvnieku skaita dinamiku kā arī saistīt to skaita izmaiņas ar plēsīgo putnu ligzdošanas sekmēm. Kopš 1991.gada uzskaitē tiek veikta divos pastāvīgos maršrutos, katru gadu.

Maz pētīta zīdītājdzīvnieku kārta ir plēsēji. Rezervātu pastāvēšanas pirmsākumos tika medīti lielie plēsēji – vilki un lūši, kā arī meža caunas, lapsas un jenotsuņi. Balstoties uz materiālu, kas iegūts no nomedītajiem plēsējiem Teiču dabas rezervātā un tā aizsargjoslā, noteica šo dzīvnieku barības bāzi (Rubenis 1991). 1991.gadā uzsākta kompleksā zīdītājdzīvnieku uzskaitē ziemas maršrutos (Dambenijs 2002c), tomēr jau pēc pāris gadiem to pārtrauca.

Aprakstošas ziņas par bebru darbību rezervātā parādās kopš 1982.gada, kad novērotas pirmās apmetnes. Sistemātiska uzskaitē uzsākta 1993.gadā (Dambenijs 1995).

2001. gadā uzsākta pārnadžu uzskaitē pēc ziemas ekskrementiem (Pupila 2002a) un pārnadžu ietekmes uz teritoriju novērtējums pēc kokaugu vasaras apkodumiem (Pupila 2002b). Atkārtoti izveidoti ziemas pēdu uzskaites maršruti (Pupila 2002c). Koku mizu postījumu parauglaukumi atkārtoti ierīkoti 2003. gadā, pārnadžu ietekmes uz mežaudzēm novērtēšanai (Pupila 2003).

Sikspārņu faunistiskie pētījumi G. Pētersona vadībā, sugu sastāva novērtēšanai rezervāta teritorijā, veikti īslaicīgi 1991.un 1992.gadā. Pastāvīgi pētījumi sikspārņu sugu sastāva, izplatības un sastopamības biežuma novērtēšanai uzsākti 2001.gadā (Pupila 2002).

Dambenijs G. 1992a. Aļņu un meža cūku pieļaujamā blīvuma novērtēšana Teiču valsts rezervātā. Teiču valsts rezervāta darba atskaite. Ļaudona.

Dambenijs G. 1992b. Pārnadžu – atgremotāju ietekme uz mežaudzēm un tās novērtēšana. Teiču valsts rezervāta darba atskaite. Ļaudona.

Dambenijs G. 1992c. Zīdītājdzīvnieku dinamikas novērtējums maršrutos. Teiču valsts rezervāta darba atskaite. Ļaudona.

Dambenijs G. 1995. Bebru apdzīvoto vietu inventarizācija. Teiču valsts rezervāta darba atskaite. Ļaudona. Rubenis J., 1988. Teiču rezervāta zīdītājdzīvnieku fauna. Diplomdarbs. Rīga.

Dambenijs G., Bergmanis U. 1996. Populationsdynamic des Elches Alces alces und des Wildschweines Sus scrofa im Naturreservat „Teiči“ und angrenzenden Gebieten – Prinzipien der Regulation der Wilddichte durch Jagd. Beiträge zur Jagd- und Wildforschung, Bd. 21. 161 – 170.

Pupila A. 2002a. Pārnadžu ziemas ekskrementu uzskaitē. Teiču dabas rezervāta administrācijas Pētījumu daļas atskaite. Ļaudona.

Pupila A. 2002b. Pārnadžu ietekmes novērtēšana pēc kokaugu vasaras apkodumiem. Teiču dabas rezervāta administrācijas Pētījumu daļas atskaite. Ļaudona.

Pupila A. 2002c. Kompleksā zīdītājdzīvnieku uzskaitē ziemas maršrutos pēc pēdām. Teiču dabas rezervāta administrācijas Pētījumu daļas atskaite. Ļaudona.

Pupila A. 2002d. Sikspārņu novērojumi Teiču un Krustkalnu dabas rezervātos. Teiču dabas rezervāta administrācijas Pētījumu daļas atskaite. Ļaudona.

Pupila A. 2003. Aļņu nodarīto koku mizas postījumu parauglaukumu ierīkošana Teiču dabas rezervāta teritorijā. Teiču dabas rezervāta administrācijas Pētījumu daļas atskaite. Ļaudona.

Rubenis J. 1988. Saimnieciski pieļaujama pārnadžu skaits Teiču un Krustkalnu rezervātos. Teiču valsts rezervāta zinātniskā darba atskaite. Ļaudona.

Rubenis J. 1990. Pārnadžu izraisītie koku mizas bojājumi Teiču un Krustkalnu rezervātos.

Rubenis J. 1991. Plēsēju barības pētījumi Teiču rezervātā. - Teiču rezervāts, apskats. Rīga: LIC, 81-911pp.

6.2pielikums

Pētījumu saraksts

Mazā ērgļa un klinšu ērgļa monitorings un ekoloģijas pētījumi TDR
<i>Mazā ērgļa monitorings TDR - ligzdošanas blīvuma un ligzdošanas sekmju noskaidrošana</i>
<i>Jauno un pieaugušo-ligzdojošo mazo ērgļu ķeršana, gredzenošana un iezīmēšana ar spārnu zīmēm TDR</i>
<i>Mazā ērgļa barības bāzes pētījumi TDR saistībā ar sugas aizsardzības pasākumu pamatošanu un ieviešanu</i>
<i>Klinšu ērgļa monitorings un barības bāzes pētījumi TDR</i>
Purva putnu uzskaites un pētījumi TDR
<i>Purva putnu uzskaites maršrutā un visā TDR</i>
<i>Caurceļojošo dzērviņu un zosu uzskaites TDR</i>
Ornitofaunas inventarizācija un stāvokļa kontrole KDR
Nakts plēsīgo putnu monitorings un populāciju ekoloģijas pētījumi KDR un TDR
Zīdītājdzīvnieku monitorings un ekoloģijas pētījumi
Zīdītājdzīvnieku uzskaites TDR un KDR maršrutos dzīvnieku skaita dinamikas novērtēšanai
Pārnadžu dzīvnieku ietekmes uz teritoriju novērtējums ziemas un vasaras periodā TDR un KDR
Sīko zīdītājdzīvnieku (<i>Rodentia, Insectivora</i>) monitorings TDR
Sīko zīdītājdzīvnieku galvaskausu etalonkolekcijas veidošana un uzturēšana
Nomedīto un kritušo dzīvnieku morfometrisko mērījumu veikšana, vecuma un parazitofaunas noteikšana TDR, KDR
Floras un veģetācijas pētījumi un monitorings:
Reto un aizsargājamo augu atradņu kontrole TDR un KDR
TDR vaskulāro augu un sūnu herbārija papildināšana un datu bāzu aktualizēšana
Purva veģetācijas monitorings hidroloģiskā režīma atjaunošanas rajonos (Siksalas ceļš- Mindaugu kupols- Mindaugu ezers)
Informācijas apkopošana par 2005.gada auga (meža silpureses) izplatību Latvijā
Teiču purva mikroainavu kartēšana, slāņu digitizēšana, iegūto datu apstrāde un analīze; mikroainavu kartes izveidošana
Pļavu veģetācijas monitorings
Entomofaunas monitorings, pētījumi un darbs ar entomoloģiskajām kolekcijām:
2005.g. ekspedīciju materiālu un rezultātu apstrāde, atskaites sagatavošana
Entomofaunas pētījumu un etalonkolekcijas vākumu ekspedīcijas TDR un KDR (apmēram 40 ekspedīcijas)
Dienastauriņu /Rhapalocera/ (3 parauglaukumi) monitoringa pētījumi Teiču purva parauglaukumos
TDR un KDR bezmugurkaulnieku sugu saraksta aktualizēšana, papildināšana
Rezervātu kukaiņu kolekciju uzturēšana, noformēšana un papildināšana standartkolekcijās (86 kolekciju kastes) un Informācijas centra ekspozīcijā (9 kolekciju kastes).
Meža un purva veģetācijas dinamikas novērojumi
Sūnu purva slīkšņas veģetācijas dinamikas novērojumi
Sūnu purva deguma veģetācijas dinamikas novērojumi
Sūnu purva veģetācijas dinamikas novērojumi
Zāļu un pārejas purva veģetācijas dinamikas novērojumi